Vonnisnummer / grifflenummer
2017/ 29 31
Notitienummer parket
GE66.RW.101400-13
Datum van uitspraak
3 januari 2017
Naam beklaagden
1. **2.** **3.**

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent strafzaken

Vonnis

kamer G30d – 1 rechter

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

1. bestuurder vennootschappen, geboren te op , wonende te Sint-Martens-Latem,

2. , ondernemingsnummer , met maatschappelijke zetel te Brussel,

3. , ondernemingsnummer , met maatschappelijke zetel te Gent,

beklaagd van:

de eerste, de tweede en de derde

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, zoals gewijzigd door het Decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft, vanaf 11.08.2013

als verhuurder, in het pand gelegen te kadastraal gekend als eigendom van geboren te op

wonende te , van ondernemingsnummer , met maatschappelijke zetel te , van ; ondernemingsnummer met maatschappelijke zetel te en van , geboren te op , wonende te ;

een ongeschikte en onbewoonbare woning te hebben verhuurd aan ; ( ), ( )

te in de periode van 07.12.2012 tot 01.08.2013

vermogensvoordeel : art. 42 en 43 bis S.W.B.

De eerste, de tweede en de derde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 2.975 euro zijnde

1. **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
2. **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
3. **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

berekening:

- huuropbrengst gedurende de periode 07.12.2012 tot 01.03.2013 of 3 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 575 euro = 1.725 euro
- bezettingsvergoeding van 250 euro per maand gedurende de periode van 01.03.2013 tot 01.08.2013 of 5 maanden: 1.250 euro

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor van Gent op 5 juli 2016 en op 2 augustus 2016. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de zitting van 6 september 2016.

Bij tussenvonnis van 6 september 2016 werd meester Sammy Bouzoumita, advocaat te 9000 Gent, Sleepstraat 172, aangesteld als lasthebber ad hoc voor de tweede beklaagde en meester Alain Meul, advocaat te 9000 Gent, Groot-Brittanniëlaan 9, als lasthebber ad hoc voor de derde beklaagde.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 6 december 2016.

2. De rechtbank nam kennis van:

- de vordering tot herstel van de gewestelijke wooninspecteur;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door J. Ameloot, substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de eerste beklaagde, bijgestaan door meester Dirk Ruppel, advocaat te 9000 Gent, Ganzendries 19;
- het verweer van de tweede beklaagde, vertegenwoordigd door meester Sammy Bouzoumita, lasthebber ad hoc;
- het verweer van de derde beklaagde, vertegenwoordigd door meester Alain Meul, lasthebber ad hoc;
- het negatief advies van het openbaar ministerie over de gevraagde opschorting van de uitspraak van veroordeling.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

3. De beklaagden waren eigenaars en verhuurders van een woning gelegen aan de

De eerste beklaagde is vennoot en gedelegeerd bestuurder van de tweede beklaagde en zaakvoerder van de derde beklaagde.

4. Op 31 juli 2013 voerde de wooninspectie een controle uit in de woning. De wooninspecteur stelde vast dat de woning niet voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten. De woning kreeg een totaal van 91 strafpunten en was ongeschikt en onbewoonbaar.

De huurder was aanwezig. Hij woonde sinds 3 jaar in de woning met zijn vrouw en dochter. Hij betaalde 600 euro huur.

5. Op 8 augustus 2013 besloot de stad Gent om de huurders te herhuisvesten.

6. Op 27 augustus 2013 stelde de wooninspectie vast dat er in de woning sinds 31 juli 2013 twee nieuwe personen gedomicilieerd waren.

7. Op 3 oktober 2013 verklaarde , medewerkster van de derde beklaagde, in naam van de eerste beklaagde:

"U stelt mij in kennis van uw hoedanigheid en uw onderzoek op 31/07/2013 in de woning gelegen te .

Ik werk voor de firma en . heeft mij afgevaardigd om vandaag een verklaring in zijn plaats te komen afleggen. is zaakvoerder van de . Ik doe louter en alleen de verhuur van alle panden.
, en zijn allemaal voor een stuk naakte eigenaar van het pand in de . Het vruchtgebruik zit volledig bij en .
heeft het deel van de vroegere eigenaar, in 2010 overgekocht.

De woning werd op dat moment verhuurd. heeft die huur overgenomen. Dat werd toen reeds verhuurd aan Zij

hebben de woning betrokken sedert 01/08/2010. Dat huurcontract werd reeds afgesloten door Er was op dat moment reeds een compromis inzake de verkoop.
Ik toon u het huurcontract. Er staat evenwel een fout in, het contract eindigt op 31/07/2011 en niet op 31/07/2010 zoals staat op het contract. Ik toon u ook de plaatsbeschrijving.

De woning werd dus verhuurd aan en voor de prijs van 605€/mnd, verbruik niet inbegrepen. Er is een schriftelijke huurovereenkomst afgesloten op 01/08/2010 voor een duur van 1 jaar (stilzwijgend verlengbaar), indien de huur tijdig betaald werd, met name ten laatste op de werkdag die de eerste dag van elke maand voorafgaat, kreeg de huurder 30€ korting. De betaling gebeurde altijd stipt, dus ze kregen steeds die korting. Het pand werd onbemeubeld verhuurd. De huur werd cash betaald. Ze kwamen die brengen ten kantore van
Ze zijn gestopt met huur betalen in juli 2012. Ik ken de reden hiervoor niet, we hebben nooit een aangetekend schrijven ontvangen N.a.v. het vonnis van de vrederechter hebben wij een deel van de huurgelden reeds terugbetaald op rekening van de advocaat van de bewoners. Een deel van de kosten voor de herhuisvesting werd ook reeds betaald.
Hef was een pand voor 3 personen. Toen ze de betaling gestaakt hebben, hebben ze er nog een gedomicilieerde bijgeplaatst in november 2012 voor een pand dat zij onbewoonbaar hebben laten verklaren. De politie heeft mij dat toen laten weten. Ik viel compleet uit de lucht. Als er al een procedure tegen ons gestart werd, vind ik het niet logisch dat ze er dan een vierde persoon laten wonen. De procedure voor de uitdrijving was al ingezet.
De woning diende verlaten te worden voor 1/5/2013, maar ze hadden geen ander pand en ik ging daarvoor geen ander huis zoeken. Ik heb hen geen andere woning aangeboden. Als de woning inderdaad zo slecht was, snap ik niet dat ze er nog 3,5 maand ingebleven zijn.

Ik ben in de woning geweest met een gerechtsdeskundige nav de procedure voor het vredegerecht, ik weet niet meer wanneer dat juist was; Ik denk november vorig jaar. Toen werd de woning niet verlucht, de woning was totaal uitgewoond. De bewoners hebben de woning totaal laten verloederen. De bewoners hebben de plaatsbeschrijving ondertekend bij intrek. Er zat een groot verschil in de staat van de woning tussen het moment dat ze de woning betrokken hebben en het moment dat ik ter plaatse geweest ben met de gerechtsdeskundige. De bewoners hebben me noch mondeling, noch schriftelijk ingelicht over mogelijke gebreken in de woning. Ze kwamen nochtans maandelijks bij mij op kantoor om de huur te betalen. Behalve die éne keer met de gerechtsdeskundige, heb ik de woning niet bezocht: gaat nooit ter plaatse in de woningen

in de verhuurde woningen. De huurcontracten worden door mij ondertekend in opdracht van
De huurgelden die cash betaald werden, werden genoteerd in het kasboek van . en afgetekend door hem.

U deelt mij mede welke de gebreken zijn die u vaststelde op 31/07/2013 op basis van de Vlaamse Wooncode.

(...)

Hierop kan ik zeggen dat ons dit zeer veel geld zal kosten en ons reeds gekost heeft. Momenteel wordt het pand gekraakt. Wij zijn onmiddellijk een procedure gestart om de krakers uit te zetten. De tweede maandag van september werd ik door een werkman geïnformeerd dat de woning gekraakt werd. Daarom hebben wij een verzoekschrift ingediend om de woning te laten ontruimen. Tegen 8 oktober zou de woning ontruimd moeten zijn, maar het zal veel voeten in de aarde hebben.

De bedoeling is om die woning volledig te renoveren. We moeten er natuurlijk eerst die krakers uit krijgen. beslist uiteraard of er een totaalrenovatie zal plaatsvinden.

U zegt mij dat u een herstelvordering heeft ingediend bij het parket en u legt mij uit wat dit betekent. Ik antwoord hierop dat dit document goed ontvangen heb.

U deelt mij mee dat alle gebreken dienen weggewerkt te worden om de herstelvordering zonder voorwerp te maken, dat wil zeggen een herstel tot 0 punten. Ik vraag u of het ook mogelijk is om daar een nieuwbouw op te zetten. Hierop antwoordt u dat het mogelijk is dat de woning gesloopt wordt, mits hiervoor een vergunning wordt bekomen, en dat er een nieuwe woning gebouwd wordt. U deelt mij mee dat door een sloop de herstelvordering ook zonder voorwerp is.

U vraagt mij of ik betrokken ben in de werking van een vennootschap of vereniging die actief is in immobiliën en verhuur. Ik antwoord ja, aangezien ik werk voor en dat is een vennootschap.

U vraagt mij of ik beschik over een energieprestatiecertificaat. Ik antwoord hierop dat wij hier over beschikken. Ik overhandig het u."

8. Op 22 december 2014 legde namens de eerste beklaagde volgende nieuwe verklaring af:

"Ik heb een notariële volmacht van de zaakvoeder, van met maatschappelijke zetel te

Aangaande de feiten kan ik jullie het volgende verklaren.
De huidige toestand betreffende het pand gelegen te is volledig onbewoond.
Ja, er zijn reeds stappen ondernomen inzake voornoemd pand met name renovatie van de woning. Met renovatie bedoel ik het vernieuwen van de elektriciteit, verwarming, sanitair, isoleren van de woning en het vernieuwen van de ramen. Voor deze werken hebben wij geen bouwvergunning nodig.
De woning is reeds gestript van binnen. Ik ben reeds in het bezit van prijsoffertes en zal dit mailen naar jullie diensten. Na het bouwverlof worden de werken verdergezet."

9. Op 25 augustus 2015 verklaarde

"...De werken aan de woning in de werden niet geschrapt wegens geen voorziene budgetten daarover. De woning zal binnenkort te koop worden gesteld. Verder kan ik jullie diensten niets meer verklaren."

Beoordeling

10. Uit de vaststellingen van de wooninspecteur en het fotodossier blijkt dat de woning werd verhuurd en bewoond terwijl ze niet voldeed aan de kwaliteitsvereisten.

Alle beklaagden waren deels volle eigenaar en deels vruchtgebruiker. Alle drie hebben zij de (gebrekkige) woning dus ter beschikking gesteld.

De eerste beklaagde kan niet ernstig voorhouden dat de toestand van de woning te wijten was aan de huurders. De verhuurders hebben niet alleen de plicht om bij de aanvang van de huur een woning of kamer ter beschikking te stellen die beantwoordt aan de normen van de Wooncode, zij zijn ook verantwoordelijk voor het behoud van het verhuurde goed in die toestand. Artikel 20 Wooncode stelt strafbaar wie niet -conforme goederen verhuurt en maakt geen onderscheid in functie van de oorsprong van de schade. Bovendien waren de gebreken duidelijk van structurele aard en hebben ze niets met de bewoners te maken.

Uit het dossier blijkt dat de beklaagden niet de minste interesse in de toestand van de woning vertoonden. Zoals blijkt uit de verklaring van

gaat de eerste beklaagde zelfs nooit naar de woningen die hij verhuurt. Ook in het kader van dit onderzoek deed hij niet eens de moeite om een verklaring af te leggen.

11. De eerste beklaagde heeft het misdrijf niet alleen zelf, rechtstreeks, als eigenaar gepleegd, hij was ook de bestuurder van de tweede beklaagde en zaakvoerder van de derde beklaagde. Hij diende ook in die hoedanigheid erover te waken dat door de vennootschappen de Wooncode werd nageleefd.

12. Krachtens artikel 5 Strafwetboek (Sw.), in werking getreden op 2 juli 1999, is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven, die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

13. De tweede beklaagde was eigenaar en vruchtgebruiker van de woning en had dus de verantwoordelijkheid dat haar woning voldeed aan de Wooncode.

Zij heeft onder meer het beheer van onroerende goederen tot doel. Het misdrijf werd gepleegd in het kader van de exploitatie van de vennootschap en dus in haar belang en ter verwezenlijking van haar doel.

De vennootschap is nalatig geweest. De naleving van de Wooncode was geen prioritaire bedrijfszaak.

14. De derde beklaagde heeft onder meer het huren en verhuren van onroerende goederen tot doel. Zij was eveneens eigenaar en vruchtgebruiker van de woning. De huurders konden de huur op de kantoren van de vennootschap komen betalen en een medewerkster van de derde beklaagde, was verantwoordelijk voor het opvolgen van de woning.

De inbreuken werden gepleegd in het kader van de exploitatie van de vennootschap en dus in haar belang en ter verwezenlijking van haar doel.

De vennootschap is nalatig geweest. De naleving van de Wooncode van de woonkwaliteit was geen prioritaire bedrijfszaak.

De vennootschap haalde uit de misdrijven ook economisch voordeel.

Straffen

15. De feiten kunnen worden bestraft met een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of met een van die straffen alleen (artikel 20, §1, lid 1 lid Wooncode).

Een rechtspersoon kan dan, overeenkomstig artikel 41bis Strafwetboek, gestraft worden met een geldboete van 3.000 euro tot 72.000 euro.

16. De Vlaamse Wooncode beoogt uitvoering te geven aan het fundamenteel recht op menswaardig wonen (artikel 4 Wooncode).
Artikel 23 van de Belgische Grondwet bepaalt dat ieder het recht heeft een menswaardig leven te leiden en dat de wet of het decreet daartoe, rekening houdend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten waarborgt. Die rechten omvatten onder meer het recht op een behoorlijke huisvesting.
De overheid doet belangrijke inspanningen om dit recht te waarborgen o.m. door sociale huisvesting te organiseren, door minimumkwaliteitseisen voor woningen te bepalen en een wooninspectie op te richten... Grote bedragen gemeenschapsgelden worden daartoe geïnvesteerd.
Van diegene die met winstoogmerk huizen verhuurt, mag verwacht worden dat ook hij inspanningen levert en zich minstens aan de opgelegde kwaliteitsnormen houdt. Zo niet wordt het fundamenteel recht op een behoorlijke huisvesting aangetast, komen mogelijk mensenlevens in gevaar en wordt de gezondheid van doorgaans maatschappelijk kwetsbare huurders schade toegebracht.

De beklaagden moeten beseffen dat zij bij het verhuren niet alleen de lusten maar ook de lasten moeten dragen en hun verantwoordelijkheid moeten nemen.

Om die redenen gaat de rechtbank ook niet in op de vraag tot opschorting van de uitspraak van veroordeling. Bovendien blijkt uit niets dat de maatschappelijke situatie van de beklaagden door een veroordeling in het gedrang komt.

Bij het bepalen van de geldboeten houdt de rechtbank rekening met het financiële motief dat aan de misdrijven ten grondslag ligt.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

Bovendien moet rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekent voor de gemeenschap een grote kost.

De eerste beklaagde heeft een ongunstig strafrechtelijk verleden en werd reeds wegens fraude veroordeeld. De tweede en derde beklaagde hebben nog een blanco strafblad.

De hierna bepaalde geldboeten komen tegemoet aan het beoogde preventieve en repressieve doel.

Een deel van de geldboete kan met uitstel worden opgelegd en zal gelden als waarschuwing. De beklaagden voldoen aan de wettelijke voorwaarden.

Verbeurdverklaring vermogensvoordeel

17. Het openbaar ministerie vordert eveneens de bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk verkregen vermogensvoordeel en begroot dit op 2.975 euro.

Dit bedrag werd door het openbaar ministerie begroot op basis van de maandelijkse huurprijs van de woning.

Overeenkomstig artikel 42, 3° Strafwetboek kunnen de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen worden verbeurdverklaard.

Uit de overgelegde stukken blijkt dat de vrederechter de huurovereenkomst ontbonden heeft en dat de huurgelden werden terugbetaald aan de huurders. De verbeurdverklaring is thans zonder voorwerp.

WOONHERSTEL

18. De wooninspecteur vorderde op 29 augustus 2013 het herstel.

19. De wooninspecteur vordert het uitvoeren van renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerkzaamheden waardoor het pand en de woonentiteiten voldoen aan de minimale kwaliteitsvereisten en er geen gebreken meer overblijven.

De wooninspecteur vorderde de uitvoering van de werken binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak en dat voor het geval de veroordeling niet binnen de opgelegde termijn wordt uitgevoerd, de overtreder wordt veroordeeld tot een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

Zij vordert dat de rechter zou bevelen dat zij ambtshalve in het opgelegde herstel kan voorzien in het geval de overtreder in gebreke blijft de door de rechter bevolen werken zelf uit te voeren.

De wooninspecteur vordert dat zij gemachtigd zou worden om de kosten, bedoeld in art. 17, §2 (huidig art. 17bis, §2) Vlaamse Wooncode, te verhalen op de beklaagde.

Zij vorderde eveneens de onmiddellijke uitvoerbaarheid.

20. Het pand werd inmiddels verkocht. De huidige toestand van het pand is niet gekend. De wooninspecteur handhaaft haar herstelvordering.

Op heden wordt het volledige herstel niet bewezen en ligt nog geen proces-verbaal van uitvoering van de wooninspecteur voor. De herstelvordering is bijgevolg nog steeds actueel. Zelfs na een verkoop van het betreffende goed, kan de rechtbank de overtreder (artikel 20bis Wooncode) bevelen er op toe te zien en ervoor te zorgen dat het herstel volledig wordt uitgevoerd.

21. De verantwoordelijkheid voor de melding van de uitvoering van een eventueel vrijwillig herstel ligt bij de overtreder. Behoudens bewijs van het tegendeel geldt alleen het proces-verbaal van uitvoering als bewijs van het herstel en van de datum van het herstel (artikel 20bis, §6 Vlaamse Wooncode).

Uit het dossier blijkt niet dat de beklaagden de gevorderde herstelmaatregelen uitvoerden. Bij gebrek aan hercontrole kan de

rechtbank niet aannemen dat het pand in overeenstemming werd gebracht met de kwaliteitsvereisten.

22. De principiële herstelmaatregel is het uitvoeren van renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerkzaamheden, waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten.

De herstelvordering werd afdoende gemotiveerd en is niet onredelijk.

Het herstel zoals gevorderd door de wooninspecteur is bijgevolg gegrond en moet worden opgelegd aan de beklaagde.

23. De termijn van uitvoering van de herstelmaatregel wordt bepaald op 10 maanden.

24. De beklaagden moeten de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen tijdig bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen van de uitvoering van de opgelegde herstelmaatregel, waarna de wooninspecteur, na controle ter plaatse, een proces-verbaal van uitvoering opmaakt dat, behoudens bewijs van het tegendeel, geldt als bewijs van het herstel en van de datum van dit herstel (art. 20bis, §6, Vlaamse Wooncode).

25. Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

Een dwangsom van 150 euro per dag per pand moet worden opgelegd gelet op het talmen om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

26. Om verdere vertraging in de uitvoering van het herstel te vermijden, wordt het vonnis wat het woonherstel betreft uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

27. De veroordeling tot herstel blijft de grondslag voor het verhaal op de beklaagden van de kosten van een eventueel ambtshalve herstel door de bevoegde overheid of voor een verhaal van herstelkosten die de nieuwe eigenaar in voorkomend geval zou moeten maken als gevolg van de door de beklaagden gepleegde feiten.

KOSTEN HERHUISVESTING

28. Uit het dossier blijkt dat de burgemeester is overgegaan tot herhuisvesting van de bewoners van het pand, zodat er reden bestaat om de wooninspecteur te machtigen om de kosten bedoeld in art. 17bis, §2 Vlaamse Wooncode te verhalen op de beklaagden.

BURGERRECHTELIJK

29. Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (VTSv) moet de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aanhouden.

KOSTEN

30. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

31. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdeciemen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

32. De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 31, 34, 35, 36, 37, 38, 40 en 41 wet van 15 juni 1935,
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 39, 40, 41, 41bis, 50, 100 Strafwetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 4.000 euro**, vermeerderd met 50 opdeciemen tot 24.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor **2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdeciemen tot 12.000 euro, van de opgelegde geldboete en voor 1 maand en 15 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 3.000 euro**, vermeerderd met 50 opdeciemen tot 18.000 euro.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor **1.500 euro**, vermeerderd met 50 opdeciemen tot 9.000 euro, van de opgelegde geldboete.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 3.000 euro**, vermeerderd met 50 opdeciemen tot 18.000 euro.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor **1.500 euro**, vermeerderd met 50 opdeciemen tot 9.000 euro, van de opgelegde geldboete.

KOSTEN en BIJDRAGEN

Veroordeelt en

elk tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdeciemen tot 200 euro.

Veroordeelt en

elk tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt , en
hoofdelijk tot de **gerechtskosten**, voor het openbaar ministerie begroot op 176,84 euro.

WOONHERSTEL

Beveelt , en
aan het pand gelegen te , kadastraal gekend als alle werken uit te voeren of te laten uitvoeren die nodig zijn om alle gebreken aan het gebouw weg te werken onder verbeurte van een **dwangsom** van **150 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens de veroordeelden ten voordele van de wooninspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **10 maanden** vanaf de dag waarop dit vonnis wordt uitgesproken.

Zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig art. 20*bis*, §6, Vlaamse Wooncode de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent onmiddellijk bij aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen wanneer de opgelegde herstelmaatregelen vrijwillig werden of zullen zijn uitgevoerd.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent om zelf het herstel uit te voeren indien de veroordeelde in gebreke blijft om dat te doen.

Veroordeelt , er
hoofdelijk tot vergoeding van alle uitvoeringskosten in geval van ambtshalve uitvoering overeenkomstig art. 20*bis*, §7 Vlaamse Wooncode.

Verklaart het vonnis wat betreft de herstelvordering uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande iedere voorziening.

KOSTEN HERHUISVESTING

Veroordeelt en
hoofdelijk tot de kosten van herhuisvesting.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de dertigste kamer van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **3 januari 2017**, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Muriel D'Asseler, griffier, in aanwezigheid van Bart Van Vossel, substituut-procureur des Konings.

M. D'Asseler J. Van den Berghe